സാമൂഹിക-മത പരിഷ്കരണ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ

1812 മുതൽ ഏതാണ്ട് നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനം വരെ, കേരളത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ ജീവിതം നിഷ്ക്രിയത്വവും സമൂഹം ബാഹ്യമായ ശാന്തതയും അവതരിപ്പിച്ചെങ്കിലും, അട്ടിമറി ശക്തികൾ രൂപപ്പെടുകയും വികസിക്കുകയും ചെയ്തു.സാമൂഹിക പരിവർത്തനത്തിന്റെ ഈ പ്രവാഹം ക്രമേണ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും ഉത്തരവാദിത്തമുള്ള ഗവൺമെന്റിനുമുള്ള രാഷ്ട്രീയ പോരാട്ടത്തിന്റെ മുഖ്യധാരയിലേക്ക് കേരളത്തെ നയിച്ചു. ഈ അഴുകലിന്റെ പ്രധാന ഫലം, സാമൂഹിക അനീതിക്കും തിന്മകൾക്കുമെതിരെ, പ്രത്യേകിച്ച് ഹിന്ദു സമൂഹത്തിലെ ജനങ്ങളെ ഉണർത്തിയതാണ്. . പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാന പാദത്തിൽ ഈ ഉണർവ് കേരളത്തിൽ പ്രകടമായി.

കേരളത്തിലെ ആദ്യകാല ജനാധിപത്യ ബഹുജന പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ കൂടിയായ നിരവധി സാമൂഹ്യ-മത പരിഷ്കരണ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപപ്പെട്ടു. മൊത്തത്തിൽ, ഈ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ സമാധാനപരവും അഹിംസാത്മകവുമായിരുന്നു, എന്നിരുന്നാലും അവയിൽ തീവ്രവാദത്തിന്റെ അന്തർധാര ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമുണ്ടായിരുന്നു, കാരണം കേരളം നൂറ്റാണ്ടുകളായി ജാതിവ്യവസ്ഥയെ അതിന്റെ ഏറ്റവും അടിച്ചമർത്തുന്ന രൂപത്തിൽ സഹിച്ചിരുന്നു. കർക്കശമായ ജാതിവ്യവസ്ഥയും യുക്തിരഹിതമായ ജാതി വിലക്കുകളും വളരെ ഹീനമായ രീതിയിൽ നിലനിന്നിരുന്നു, താഴ്ന്ന ഉത്തരവുകൾ 'തൊട്ടുകൂടായ്മ' മാത്രമല്ല " സമീപിക്കാനാവാത്തതും " ആയിരുന്നു.

മലബാറിൽ, നേരിട്ടുള്ള ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിന്റെ ആവിർഭാവവും ഭരണ സംവിധാനത്തിൽ നിന്ന് ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ വേർതിരിക്കലും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, വ്യക്തിയുടെ സാമൂഹിക പദവിയും സാമ്പത്തിക ശേഷിയും ജാതി ശ്രേണിയിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനത്താൽ നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടു. നാട്ടുരാജ്യങ്ങളായ കൊച്ചിയിലും തിരുവിതാംകൂറിലും ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ പിടി കൂടുതൽ ശ്വാസംമുട്ടിക്കുന്നതായിരുന്നു. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ട് വരെ സർക്കാർ പദവികൾ താഴ്ന്ന ജാതിക്കാർക്കും ഹിന്ദുക്കളല്ലാത്തവർക്കും നിഷേധിക്കപ്പെട്ടു.

ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട സാമൂഹിക പരിഷ്കരണ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയത് മഹാനായ ഹിന്ദു സന്യാസിയും സാമൂഹിക പരിഷ്കർത്താവുമായ **ശ്രീ നാരായണ ഗുരു** ആയിരുന്നു. 1856 -ൽ നമ്പൂതിരിമാരെക്കാൾ വളരെ താഴെയാണ് ഈഴവ സമുദായത്തിൽ ഗുരു ജനിച്ചത്. ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെയും ബ്രാഹ്മണ മേധാവിത്വത്തിന്റെയും ഈഴവരുടെയും മറ്റ് താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരുടെയും നിരവധി സാമൂഹിക വൈകല്യങ്ങൾക്കെതിരെയും അദ്ദേഹം നിർഭയമായി വിമർശിക്കുകയും പ്രചാരണം നടത്തുകയും ചെയ്തു.

താമസിയാതെ ശ്രീനാരായണ ഗുരു ഈഴവർക്കും തിയ്യർക്കും ഒരുമിക്കാനും സംഘടിക്കാനുമുള്ള റാലിംഗ്

പോയിന്റായി. **ശ്രീനാരായണ ധർമ്മ പരിപാലന യോഗം (എസ്എൻഡിപി)**, അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ശ്രീനാരായണ ധാർമ്മിക അധ്യാപന പ്രചാരണത്തിനുള്ള സമൂഹം 1903 മേയ് 15 -ന് നിലവിൽ വന്നു. ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ, ഗുരുവും യോഗവും അവരിലേക്ക് സമർപ്പിത തൊഴിലാളികളുടെ ഒരു മികച്ച സംഘത്തെ ആകർഷിച്ചു. കവി **കുമാരനാശാൻ** , നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തിന് കീഴടങ്ങിയ ഒരു സമൂഹത്തിന് ഐക്യത്തിലൂടെയും യാഥാർത്ഥ്യത്തിലൂടെയും ജീവജാലത്തിലൂടെയും എന്തുചെയ്യാനും നേടാനും കഴിയും എന്നതിന്റെ പ്രഗത്ഭമായ സാക്ഷ്യമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമങ്ങൾ.

എന്നിരുന്നാലും, നാരായണൻ വിഭാഗീയ തത്ത്വചിന്തകനും നേതാവുമായിരുന്നില്ല. അത്തരം ഉദാത്തമായ മാനവികതയും സാമൂഹിക ലക്ഷ്യവും അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഒരു പ്രവർത്തന പരിപാടി ഒരു ജാതിയിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടതല്ല; അത് താമസിയാതെ ബ്രാഹ്മണൻ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ ജാതികളെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഹിന്ദു പരിഷ്കരണത്തിന്റെ തത്വശാസ്ത്രമായി മാറി. നവീകരണത്തിന്റെ ആവശ്യകതയും നായന്മാർക്ക് തോന്നി. മധ്യകാലഘട്ടത്തിലുടനീളം, പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ട് വരെ, നായന്മാർക്ക് കേരളത്തിൽ മുൻതൂക്കം ഉണ്ടായിരുന്നുഎന്നിരുന്നാലും, 19 -ആം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തോടെ ഈ ആധിപത്യം ക്ഷയിച്ചുതുടങ്ങി. നേരത്തേ നായർ സമുദായത്തിന്റെ കരുത്ത് ഉറപ്പുവരുത്തിയിരുന്ന ബന്ധവും (നിയമപരമല്ലാത്ത വിവാഹം) മാതൃകാ കൂട്ടുകുടുംബ വ്യവസ്ഥയും പോലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പല തിന്മകളുടെയും ഉൽപാദനക്ഷമതയുള്ളതായി മാറി. കമ്പോള സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ ആഘാതം, പരമ്പരാഗത സൈനിക പരിശീലനത്തിന്റെ തിരോധാനം, പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിലൂടെ പുതിയ മൂല്യങ്ങൾ ആഗിരണം ചെയ്യൽ, താഴ്ന്ന ജാതിക്കാർക്കിടയിൽ സ്വയം അവബോധം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു, സമത്വത്തിനും പദവികൾക്കുമുള്ള അവരുടെ നിലവിളി - ഈ ഘടകങ്ങളെല്ലാം കൊണ്ടുവന്നു നായർ ആധിപത്യത്തിന്റെ ഇടിവ്.

ചട്ടമ്പി സ്വാമികളെപ്പോലെയുള്ള മതപുരുഷന്മാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും സാഹിത്യത്തിലും പത്രങ്ങളിലും പിന്നീട് വിവാഹം, അനന്തരാവകാശം, സ്വത്തവകാശം മുതലായ നിയമനിർമ്മാണ നിയമങ്ങളിലും ആത്യന്തികമായി പ്രകടിപ്പിച്ച പരിഷ്കരണ മനോഭാവത്തിന് വീഴ്ചയുടെ ബോധം ഒരു പ്രചോദനം നൽകി. 1914 -ൽ നായർ സർവീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ അടിത്തറയിൽ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ സ്ഫടികവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടു. മാറ്റത്തിനുള്ള പ്രേരണ ഈഴവർക്കും മറ്റ് അയിത്തജാതിക്കാർക്കും നായർമാർക്കും മാത്രമായിരുന്നില്ല. വ്യത്യസ്ത അളവിലുള്ള വസ്തുത എന്ന നിലയിൽ, ഹിന്ദു സമൂഹത്തിലെ എല്ലാ ജാതികളെയും ക്രിസ്ത്യാനികളെയും മുസ്ലീങ്ങളെയും ബാധിച്ചു.

വൈക്കം സത്യാഗ്രഹം

വൈക്കത്തെ പ്രസിദ്ധമായ ക്ഷേത്രത്തോട് ചേർന്നുള്ള പൊതു റോഡുകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാൻ പാടില്ലാത്ത 'അൺപ്രോച്ചബിൾസ്' എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന ചില വിഭാഗങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് ഒരു പ്രസ്ഥാനം കാൽനടയായി. ദൃഢനിശ്ചയത്തോടെ യാഥാസ്ഥിതിക എതിർപ്പ് നീക്കം ചെയ്തു. ക്ഷേത്രത്തിനുള്ളിൽ ബ്രാഹ്മണർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുന്നത് ദൈവത്തിന് ഒരു പ്രധാന വഴിപാടായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടു, കൂടാതെ പ്രസ്ഥാനത്തെ എതിർക്കുന്നവർ തടസ്സമില്ലാത്ത ആചാരം അഭ്യർത്ഥിച്ചു. 'അവർണരെ' സമീപന റോഡുകളിലേക്ക് വരാൻ അനുവദിച്ചാൽ ക്ഷേത്ര പൂജാരികൾ മലിനീകരിക്കപ്പെടുകയും ക്ഷേത്രം അശുദ്ധമാവുകയും ചെയ്യുമെന്ന് വാദിക്കപ്പെട്ടു. സത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ രീതികൾ പരീക്ഷിക്കാൻ ഫോർവേഡ് വിഭാഗം തീരുമാനിച്ചു, കൂടാതെ നിരവധി വ്യക്തികൾ, അവരിൽ വലിയൊരു വിഭാഗം നായന്മാരും മറ്റ് ജാതി ഹിന്ദുക്കളും ആയതിനാൽ, തിരുവിതാംകൂർ റീജന്റായ മഹാറാണി സേതു ലക്ഷ്മി ബായിയുടെ മുമ്പാകെ തങ്ങളുടെ പരാതി സമർപ്പിക്കാൻ ഒരു "ജാഥ" സംഘടിപ്പിച്ചു. 'അവർണ' ഹിന്ദുക്കൾക്ക് ക്ഷേത്ര റോഡുകൾ തുറക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിലിൽ ഒരു പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചു. പക്ഷേ, ഇരുപത്തിയൊന്ന് വോട്ടിനെതിരെ ഇരുപത്തിരണ്ട് ഭൂരിപക്ഷത്തിൽ അത് പുറന്തള്ളപ്പെട്ടു.

മഹാത്മാഗാന്ധി മീനത്തിൽ 1100-ൽ (ച. യുഗം -1924) വൈക്കം സന്ദർശിച്ചു, നിരവധി യാഥാസ്ഥിതിക ബ്രാഹ്മണരെയും മറ്റുള്ളവരെയും അഭിമുഖം നടത്തി, സാമൂഹിക അനീതി നീക്കം ചെയ്യാനും മാനവികതയുടെ ഉദ്ദേശ്യം മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകാനും കണക്കാക്കിയ പ്രസ്ഥാനം വിശദീകരിച്ചു. സംസ്ഥാനത്തെ പൊതുജനാഭിപ്രായം വളരെ അനുകൂലമായിരുന്നതിനാൽ സർക്കാർ അവർണകളിലേക്കുള്ള സമീപനപാതകൾ തുറന്നു. മഹാത്മാഗാന്ധി പറഞ്ഞു, "ഞാൻ അതിനെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ഒരു കിടക്ക-പാറ എന്ന് വിളിക്കുന്നു," കാരണം ജനങ്ങളും ഭരണകൂടവും തമ്മിലുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ദിശയിലേക്കുള്ള ഒരു വലിയ ചുവടുവെപ്പാണ് ഒത്തുതീർപ്പ്. വൈക്കത്തെ സംഭവവികാസങ്ങൾ ശുചീന്ദ്രത്തിലും തിരുവാർപ്പിലും സമാനമായ ശ്രമങ്ങൾക്ക് കാരണമായി.

ഗുരുവായൂർ സത്യാഗ്രഹം

ദേശീയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ അവിസ്മരണീയമായ ഒരു സംഭവമാണ് പ്രസിദ്ധമായ ഗുരുവായൂർ സത്യാഗ്രഹം. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ കേരള പ്രവിശ്യാ കോൺഗ്രസ് കമ്മിറ്റി 1931 നവംബർ 1 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ ഗുരുവായൂരിലെ പ്രസിദ്ധമായ ക്ഷേത്രത്തിന് മുന്നിൽ സത്യാഗ്രഹം ആരംഭിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തിനും അയിത്തം ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനുമുള്ള പ്രസ്ഥാനമായിരുന്നു അത്. ശ്രീയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സത്യഗ്രഹം ആരംഭിച്ചു.

കെ കേളപ്പൻ. കേളപ്പൻ ഒഴികെയുള്ള കേരള നേതാക്കളിൽ മന്നത്ത് പത്മനാഭൻ, എ.കെ. ഗോപാലനും എൻ.പി. ദാമോദരൻ. ഗുരുവായൂർ അഖിലേന്ത്യാ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കാൻ തുടങ്ങി. സത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ ആദ്യകാലത്ത് ചില അനിഷ്ട സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

പ്രസ്ഥാനത്തോട് അനുഭാവം പുലർത്തുന്ന ആളുകളുടെ മനസ്സിലെ പിരിമുറുക്കം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ അവർ സേവിച്ചു. പ്രസ്ഥാനം ഏകദേശം പത്തുമാസത്തോളം പ്രവർത്തിച്ചതിനുശേഷം, കേളപ്പൻ 1932 സെപ്റ്റംബർ 21 ന് ക്ഷേത്രത്തിന് മുന്നിൽ ഉപവാസത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഉപവാസം അന്തരീക്ഷത്തെ വൈദ്യുതീകരിച്ചു. 1932 ഒക്ടോബർ 2 ന് കേളപ്പൻ ഗാന്ധിജിയുടെ ആഗ്രഹത്തിന് മറുപടിയായി ഉപവാസം അവസാനിപ്പിച്ചു. അവിടെ ഹിന്ദുക്കൾക്കിടയിൽ ഒരു റഫറണ്ടം നടത്തി, ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അറിയാൻ. 77 ശതമാനത്തിലധികം ഹിന്ദുക്കളും ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തെ അനുകൂലിച്ചു. 1946 -ൽ മാത്രമാണ് ഗുരുവായൂർ ക്ഷേത്രം ഹരിജനങ്ങൾക്കായി തുറന്നുകൊടുത്തത്. സത്യാഗ്രഹം ഉടനടി എല്ലാ ഹിന്ദുക്കൾക്കും ഗുരുവായൂർ ക്ഷേത്രം തുറന്നുകൊടുത്തില്ലെങ്കിലും, ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തിനും അയിത്തം നിർത്തലാക്കലിനും അനുകൂലമായി രാജ്യത്ത് ശക്തമായ ഒരു പൊതു അഭിപ്രായം സൃഷ്ടിക്കാൻ ഈ പ്രസ്ഥാനം സഹായിച്ചു.

ക്ഷേത്രപ്രവേശന വിളംബരം

തിരുവിതാംകൂറിൽ ജാതിയുടെ തീവ്രത ലഘൂകരിക്കാനുള്ള പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ, അല്ലാത്തപക്ഷം അത് പൂർണമായി നിർത്തലാക്കുക, ജനകീയമാണ്. ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പാശ്ചാത്യ വിദ്യാഭ്യാസം വ്യാപിപ്പിക്കുകയും പിന്നാക്ക സമുദായങ്ങളുടെ ന്യായമായ അവകാശവാദങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാൻ സംസ്ഥാനം പിന്തുടരുന്ന സഹിഷ്ണുത നയത്തിലൂടെ ശ്രീനാരായണ ഗുരുവിന്റെ പഠിപ്പിക്കലുകൾ ശക്തി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്ഷേത്രപ്രവേശന വിളംബരത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനം ദൂരവ്യാപകമായ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു പരിഷ്കരണമായിരുന്നു, ദശലക്ഷക്കണക്കിന് തിരുവിതാംകൂറിന് മാത്രമല്ല, മുഴു ഭാരത വിമോചനത്തിന്റെയും പ്രത്യാശയുടെയും ഒരു പ്രവർത്തനം.

വിളംബരം ഇപ്രകാരമാണ്: "നമ്മുടെ മതത്തിന്റെ സത്യവും സാധുതയും ആഴത്തിൽ ബോധ്യപ്പെട്ടു, ഇത് ദൈവിക മാർഗനിർദേശത്തിലും എല്ലാ മനസ്സിലാക്കുന്ന സഹിഷ്ണുതയിലും അധിഷ്ഠിതമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു, അതിന്റെ പ്രയോഗത്തിൽ അത് നൂറ്റാണ്ടുകളായി ആവശ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് സ്വയം പൊരുത്തപ്പെട്ടുവെന്ന് അറിഞ്ഞു. മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലങ്ങളിൽ, നമ്മുടെ ഹിന്ദു പ്രജകളൊന്നും ജനനം കൊണ്ടോ സമുദായത്തിന്റെ ജാതി കൊണ്ടോ ഹിന്ദു വിശ്വാസത്തിന്റെ ആശ്വാസവും ആശ്വാസവും നിഷേധിക്കരുതെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. പരിഷ്കരണങ്ങളുടെ ആവശ്യകതയുടെ വ്യാപ്തി കണ്ടെത്തുന്നതിനും സവർണ്ണ ജാതികളുടെ മനോഭാവം കണ്ടെത്തുന്നതിനും ഹിന്ദു ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ചോദ്യം പരിശോധിക്കുന്നതിനും

വരികൾക്കുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിനും 'അവർണ'കൾക്കുള്ള ക്ഷേത്രപ്രവേശന ചോദ്യം പരിശോധിക്കാൻ പരിഷ്കരണം നടപ്പിലാക്കാൻ സാധ്യതയുള്ളത്.

ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തത്തിലും പ്രയോഗത്തിലും നല്ല അറിവുള്ള പണ്ഡിതരായ ഒരു പരിഷത്തിനെ വിളിക്കണമെന്നും അവരുടെ അംഗീകാരത്തോടെ ഭരണാധികാരി പരിഷ്കരണം നടപ്പിലാക്കാമെന്നും കമ്മിറ്റി അവരുടെ പരിഗണനയിലുള്ള അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ചു. അവർണരെ ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കുന്ന ആചാരത്തിന്റെ കാഠിന്യം മയപ്പെടുത്തുന്ന ചില രീതികളും അവർ നിർദ്ദേശിച്ചു. എന്നാൽ മഹാരാജാവ് പകുതി അളവുകളിൽ വിശ്വസിച്ചില്ല. ആയിരക്കണക്കിന് യാഥാസ്ഥിതിക വർഷങ്ങളിൽ ഒരു ഇന്ത്യൻ രാജാവിനും വിനോദിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു വീക്ഷണത്തോടെ, മഹാനായ **മഹാരാജ ശ്രീചിത്ര തിരുനാൾ** സുപ്രധാന പ്രഖ്യാപനത്തിലേക്ക് സൈൻ മാനുവൽ ഒട്ടിച്ചു. **1112 -ൽ (എ.ഡി. 1936)** മഹാരാജാവിന്റെ ജന്മദിനത്തിന്റെ തലേദിവസമാണ് ഈ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചത്. ഈ പ്രഖ്യാപനം ഇന്ത്യയിലുടനീളം സന്തോഷത്തോടും പ്രശംസയോടും കൂടി സ്വീകരിച്ചു. പരിഷ്കൃത ലോകം മുഴുവൻ അതിനെ സ്വാഗതം ചെയ്തു.

ഹിന്ദുക്കളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത് അഭിമാനത്തിന്റെയും പുതിയ പ്രതീക്ഷയുടെയും വിഷയമായിരുന്നു. വിളംബരത്തിന്റെ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ വളരെ വലുതാണ്, ക്രിസ്ത്യാനികളും മുസ്ലീങ്ങളും വളരെ വലുതായിരുന്നു, ക്രിസ്ത്യാനികളും മുസ്ലീങ്ങളും ഒരുപോലെ ഹൃദ്യമായ സ്വീകരണം നൽകി. ഡോ. സി പി രാമസ്വാമി അയ്യർ വിളംബര ദിനത്തെ ഇന്ത്യയുടെ ചരിത്രത്തിലും ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളിലുമുള്ള ഒരു സവിശേഷ അവസരമായി പരാമർശിച്ചു. "**മറ്റെല്ലാ ഹിന്ദു രാജകുമാരന്മാരും ഈ വിദൂര പ്രാചീന ഹിന്ദു രാഷ്ട്രം വെച്ച ഉത്തമ മാതൃക പിന്തുടരുമെന്ന്**" ഗാന്ധിജി പ്രത്യാശ പ്രകടിപ്പിച്ചു. "**അശോകന്റെ കാലത്തിനു ശേഷം ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ മത പരിഷ്കരണം**" എന്നാണ് മദ്രാസ് പ്രധാനമന്ത്രി വിളംബരത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. ഓരോ ക്ലാസിനും വിശ്വാസത്തിനും വാതിൽ തുറക്കുന്നതിൽ ഏതൊരു ഭരണാധികാരിക്കും തന്റെ പ്രജകൾക്ക് നൽകാൻ കഴിയുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ദാനധർമ്മമാണ് മഹാരാജാവ് നൽകിയത്.